

عنوان مقاله:

اثربخشی برنامه والدگری ذهن آگاهانه بر تنیدگی والدگری و خودکارآمدی والدینی در مادران نوجوانان با تعارض بالا

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 14، شماره 56 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم محمدی - کارشناسی ارشد روانشناسی خانواده درمانی دانشگاه شهید بهشتی

کارینه طهماسیان - استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

سعید قنبری - استادیار روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی

جلیل فتح آبادی - دانشیار روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین برنامه اثربخشی والدگری ذهن آگاهانه بر کاهش تنیدگی والدگری و افزایش خودکارآمدی والدینی در مادران نوجوانان پرتعارض انجام 483 دانش آموز دختر از سه دبیرستان دوره اول متوسطه داوطلب مورد سنجش، (شد. با استفاده از پرسشنامه تعارض رفتار فرم نوجوان (رابین و فاستر، 1989 قرار گرفتند و 157 نوجوان که نمره تعارض آنها در رابطه با مادر یک انحراف استاندارد بالای میانگین (50 به بالا) بود، مشخص شدند. پس از اعمال استانداردهای ورود و خروج، 32 مادر به عنوان نمونه پژوهش انتخاب و به شیوه تصادفی در دو گروه 16 نفری جایگزین شدند. شرکت کنندگان گروه آزمایش، مداخله والدگری ذهن آگاهانه را بر اساس بسته بوگلس و رستیفو (2014) دریافت کردند. آزمودنیها در سه مرحله توسط پرسشنامه تنیدگی والدگری (آبیدین، 1995) و خودکارآمدی والدینی (دومکا، 1996) ارزیابی شدند. نتایج تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر نشان داد که در گروه آزمایش، تنیدگی والدگری به شکل معناداری کاهش و خودکارآمدی والدینی افزایش یافته است. نتایج پژوهش حاکی از این است که روی آورد والدگری ذهن آگاهانه بر متغیرهای مرتبط با والدگری مادران تاثیرگذار است. واژه های کلیدی: تنیدگی والدگری، تعارض، خودکارآمدی والدینی، نوجوان، والدگری ذهن آگاهانه

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: تنیدگی والدگری، تعارض، خودکارآمدی والدینی، نوجوان، والدگری ذهن آگاهانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/877045>

